

ليکه، په هغه ذات قسم چې زما روح يې په لاس کې دی، چې له حق پرته ترې بل څه نه راوځي

له عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما څخه روايت دی وايي: ما به هر هغه څه ليکل چې له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه به مې اورېدل، او غوښتل مې چې حفظ يې کړم، خو قريشو لدې کار څخه منع کړم او ويې وويل: آيا ته هر هغه څه ليکې چې ته يې له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اورې، پداسې حال کې چې رسول الله صلى الله عليه وسلم انسان دی، کله د غصې او خوښۍ په حالت کې خبرې کوي؟ نو ما ليکنه خپلې گوتې سره خپلې بنده کړه او پدې اړه مې رسول الله صلى الله عليه وسلم ته يادونه وکړه، نو هغه په خولې ته اشاره وکړه او ويې ويل: «اَكْتُبْ، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، مَا يَخْرُجُ مِنْهُ إِلَّا حَقٌّ». «ليکه، په هغه ذات قسم چې زما روح يې په لاس کې دی، چې له حق پرته ترې بل څه نه راوځي».

[صحيح] [ابوداود روايت کړی دی]

عبدالله بن عمرو رضي الله عنهما وايي: ما به هر هغه څه ليکل چې له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه مې اورېدل، تر څو يې له يادو زده کړم، خو د قريشو ځينو سپړيو زه منع کړم. او ويې وويل چې: رسول الله صلى الله عليه وسلم انسان دی؛ د خوښۍ او غصې په حالت کې خبرې کوي او کله خطا کيږي هم، نو ما ليکل بند کړل. نو رسول الله صلى الله عليه وسلم مې د دوی له وينا څخه خبر کړ، هغه خپلې خولې ته په خپلې گوتې سره اشاره لاس کې دی، چې په هر حالت کې ترې له حق وکړه او ويې وويل چې: ليکه: په هغه ذات قسم چې زما روح د هغه په پرته بل څه نه راوځي؛ د خوښۍ او غصې دواړو حالتونو کې. په داسې حال کې چې الله تعالی د خپل پيغمبر صلى الله عليه وسلم په اړه فرمايلي دي: «وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۗ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۗ [النجم ۳-۴]. (او دی له خپل خواهش نه خبرې نه کوي. ندی دا (قرآن) مگر وحې چې (ده ته) وحې کيږي».

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/65077>

